la humanitat

Fundador: Lluís Companys

Red. i Administració, Pelai, 56, 2.on

Telèfons 16407 i 16408

Imprenta: Carrer Sardenya, 202

Telèfon 55758

Any II — Barcelona, 14 de març de 1932 — Núm. 108

LA GOSADIA DELS CAVERNICOLES

Sense ésser molestats, varen insultar la República i varen exhibir banderes monàrquiques

Ahir, un conglomerat de carlistes, tradicionalistes, borbonistes, dictatorials i catòlics, units en un comú sentiment d'odi a la República, varen fer un míting al Bosc, coronat amb un banquet al Parc. Davant del fet de què els "cavernicoles" fessin un míting, no hi tindríem res a dir, sempre que l'exposició de llurs tristes idees fos compatible amb el respecte a les alienes i es desenvolupés dins dels termes de la legalitat. Però els actes "d'afirmació tradicionalista" celebrats ahir, foren senzillament intolerables. Els crits de "Visca el rei", "Visca la monarquia" i "Mori la República" foren la nota dominant dels esmentats actes. I la bandera proscripta pel poble, la bandera monàrquica, símbol de tantes coses desagradables, va ésser exhibida per tot arreu, sense que cap agent de l'autoritat intervingués per impedir-ho.

El míting del Bosc va ésser una cosa senzillament repugnant. El senyor Junyent, tractà als diputats de les Constituents de "colla de feres revolucionàries" i insultà la República, qualificant-la de "setmesona", de "Raquítica" i d'altres coses pitjors. El senyor Lamamie de Clairac també insultà el règim i demanà l'ajut econòmic dels assistents "per a les lluites cruentes que s'apropen".

La senyoreta Urraca Pastor, també s'excedí en les paraules ofensives, glossant la bandera monàrquica i insultant les dones que seuen al Parlament, de les quals digué que "si eren filles d'Espanya era per una aberració de la Naturalesa". Aquesta prova de "bon gust", va ésser premiada amb un ramell de flors formant la bandera monàrquica i amb llaçades d'aquest color. El comitè de Rodezno i el senyor Bilbao, tampoc deixaren de dir el que els donà la gana...

Després, al restoran del Parc, la força del vi va fer que les coses pugessin encara de to. Per tot hi havia banderes monàrquiques, fins a les ampolles de xampany. I els crits subversius foren per a tots els gustos.

Senzillament intolerable. El poble republicà, donant proves de seny i respecte, pot ésser excessiu, a les idees alienes, no contestant a tanta provocació, evitant-se, així, incidents sempre penosos. Però no cal confiar-hi massa amb la paciència del poble. Segurament la repetició de tals gosadies donaria lloc al que, sortosament, ahir no va produir-se.

Quant a la passivitat de les autoritats, hem de confessar que és, per a nosaltres, del tot inexplicable, puix que no concebim com havent-hi una llei de defensa de la República, pugui insultar-se el règim i els parlamentaris de a malnera més grollera i pugui exhibir-se i glossar-se la bandera bicolor, representativa d'un règim ominós, foragitat per la voluntat del poble.

focs de bengala

AIXO NO ES AIXO

Ha vingut a trobar-me un amic que milita a la dreta. I un altre que també hi milita, i un altre i un altre... L'objecte d'aquesta allau d'amics contraopinants no era altre que manifestar-me el seu escàndol davant la política funerària de la República, que ells creuen injusta i fora de llei.

No tinc gaire afició a parlar de coses macabres, com és ara les que es refereixen a enterraments, ninxols, disposicions testamentàries, etc., etc. Però per tal de sortir al pas d'espècies calumnioses—o que jo entenc tals mentre hom no em demostri el contrari—intentaré destruir l'argumentació dels meus visitants, la qual considero desfocada.

M'han parlat aquells d'unes certes fulles parroquials, en les quals tot feligrés deu fer constar la seva voluntat d'ésser enterrat catòlicament, ja que d'altra manera no serien permeses exèquies, acompanyaments, absolies, etc., etc. Això està molt bé. No sé pas de què se queixen els meus amics dretistes. La República no els priva pas que s'acullin en morir, a les fórmules tradicionals. Els cal només declarar-ho així i santes pasqües.

Però el cas és que la fantasia popular—suposo que només la fantasia popular pot donar fe a quelcom tan absurd—fa córrer que, a més d'afectar la fulla esmentada a la forma en què ha de dur-se a efecte l'enterrament, implica també que hom pugui fer o no fer ús de la seva propietat funerària, cas que la tingui. I diuen ells: "Afanyeu-vos a signar, tota vegada que si no signeu no podreu ésser colgat en terra sagrada, encara que posseïu el panteó més important del cementiri. Us caldrà anar a terra, al recinte lliure."

Confesso que no sé on sóc. Vàrem quedar, en enderrocar la famosa paret, que ja no hi havia cementiri sagrat o no sagrat. Que tot era cementiri i res més. Que tots els seus carrers i places eren obertes a tot ciutadà que prengués la seriosa resolució de morir-se, sense que a la ciutat de la mort hi haguessin barris aristocràtics ni barris xinesos. Això vol dir, naturalment, que cadascú pot disposar de la seva tomba, el dia que l'hagi de menester, sense el control de cap punxa-sàrries de sotana. Jo crec no equivocar-me interpretant així la qüestió. Tot difunt que hagi signat fulla aclaratòria, durà—si té amb què pagar-los—capellans a l'enterrament. I un cop al cementiri ocuparà el seu lloc d'acord amb el títol acreditatiu que exhibeixin els supervivents. Si no ha signat fulles, no durà cap seguici litúrgic, però ningú no pot privar-lo legalment que ocupi el ninxol o el mausoleu de què la família disposi.

L'Ajuntament, que vol dir la Ciutat, és la propietària del cementiri. I jo estic segur que no serà l'Ajuntament el que obstruïrà el pas de cap comitiva, catòlica o budista, cap el seu punt de destí. ¿I si resulta que és algú altre el que tracta d'impedir l'enterrament de difunts laics en la que fins ara fou eieda catòlica? Caldria esbrinar-ho. L'espècie corre de boca en boca i la República no en surt ben parada. El criteri simplista de la multitud només veu voleiar una pedra, però no s'atura a mirar de quina mà és sortida.

No estaria per demés que la Comissió Municipal de Cementiris, de la qual forma part el meu excellent amic Miquel Ollé, donés una nota que posés els punts damunt les is. D'aquesta manera evitaríem que la bola de neu s'anés fent grossa, grossa...

J. M. FRANCES

El diputat a Corts senyor Grau Jassans, tractarà al Parlament, aquesta setmana, d'un afèr relacionat amb les Mines de Potasa de Súria, que segurament causarà sensació

A "El Progreso" hem llegit que hom tracta de fer un homenatge al "radical desconocido".

Ens sembla molt bé. Sobretot, quan els "radicales conocidos" són els Ciudad, els Matheu, els Torres, "el Punyal" de Vilafranca, etc., etc.

Indubtablement, l'organitzador és un humorista.

—Ara resulta que els xinesos i els japonesos no poden fer la pau.
—I això?
—No veieu que encara no s'han declarat la guerra?

"El Progreso", diu:

"Cuanto se haga o intente hacer contra los funcionarios municipales, cuya colaboración necesitan los munícipes, equivaldrà a realizar acción disolvente y, por lo tanto, infecunda."

Sense comentaris...

L'assassinat de Francesc Layret

Fa uns dies que "El Sol", de Madrid, va publicar unes notícies respecte del vil assassinat de què fou objecte el gran Francesc Layret. En aquestes notícies es parlava d'una entrevista sostinguda pel senyor Companys amb el jutge especial senyor Magones, i de suposades declaracions fetes per en Pallàs, actualment pres, i un dels qui se suposa intervingueren en el repugnant crim.

La notícia donada per "El Sol" i recollida, segons sembla, no pel seu corresponsal a Barcelona, sinó per una informació especial, és certa.

El secret del sumari no permet saber gran cosa després del que "El Sol" deia. Però el senyor Companys l'ha reafirmada, i el senyor Eduard Layret igualment, ja que ambdós s'han interessat vivament per aquest assumpte.

Té ara nou interès periodístic això en quant se segueixen activament els tràmits per a demanar l'extradició de Sales, detingut a França, i que s'espera obtenir d'un moment a l'altre.

Les eleccions presidencials a Alemanya

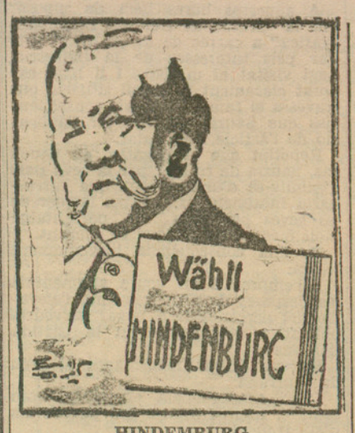

HINDEMBURG
18.661.736 vots

Hindenburg obté, sobre Hitler, uns set milions de vots de majoria

SERA NECESSARI UN SEGON TORN D'ELECCIÓ?

HITLER
11.661.736 vots

Varen celebrar-se ahir, a Alemanya, les eleccions presidencials. La incògnita no està, al moment que escrivim aquestes ratlles, del tot resolta i tot fa pensar, per faltar-li a Hindenburg uns 150.000 vots per a assolir la majoria absoluta, que serà necessari un segon torn de sufragi.

Hindenburg, segons les últimes dades, s'apropa als 18.700.000 vots. L'han votat els socialistes, el centre catòlic, els conservadors moderats, els populistes, i el partit d'Estat o demòcrates.

Hitler, també segons les darreres dades, s'apropa als 11.400.000 vots. Al seu favor han votat els nacional-socialistes i alguns grups de la Lliga Agrària.

Thaelmann, comunista soviètic, ha obtingut prop de cinc milions de sufragis. L'han votat els comunistes.

Düsterberg, el president dels "cascos d'acer", ha assolit prop de 2.600.000 de vots. Al seu favor han votat, els "cascos d'acer" i els nacional-alemanys, d'Hugenberg. També l'han votat alguns de la Lliga Agrària.

Els vots obtinguts per Hindenburg, representen un 49'2 per cent dels emesos. Si dades posteriors no li donen els 150.000 vots que li falten per a la majoria absoluta, tindrà que fer-se un segon torn d'eleccions, que tindrà lloc el dia 10 d'abril pròxim. Per a aquestes segones eleccions, el pronòstic no és pas fàcil, si bé hom creu que Hindenburg, a la fi, s'emportarà el triomf. Tot depèn dels acords que prenguin els nacional-alemanys d'Hugenberg i els "casc d'acer", davant de la impossibilitat de fer sortir triomfant el seu candidat. Es creència general que es decantaran per Hindenburg, doncs entre els darrers acords pre-electorals de l'esmentat partit hi figura el de "no votar a Hitler en cap cas".

Els comunistes, per la seva part, han fet la declaració de què "el seu principal enemic no és pas Hitler, ni els socialistes, sinó l'aliança Brünning-Severing-Hindenburg..." I han afegit que "Hitler, sense voler-ho, obrirà la porta a la revolució comunista. Tot, doncs, fa pensar que, en cas d'una segona elecció, els comunistes soviètics alemanys, ajudaran, directament o indirectament, a Hitler.

A Alemanya, el dissabte, els diaris portaven un pronòstic del resultat de l'escrutini d'ahir, força apropat a la realitat. Deia així: Hindenburg, 18.500.000 vots; Hitler, 11.000.000 de vots; Thaelmann, 5.300.000 vots, i Dilesterberg, 2.200.000.

Cal afegir que el cinquè candidat, Gustau Winter, no ha estat pres seriosament, havent tingut votacions irrisòries.

Les dades de les eleccions

Berlín, 13. — *Sobre 11.500.000, els resultats, a dos quarts de set de la tarda, eren els següents:*

5.500.000 *Hindenburg,* 3.500.000 *Hitler,* 1.500.000 *Thaelmann i* 840 *mil Buster Verg.*

Hindenburg ha obtingut majoria absoluta a Renània, Westfàlia, Colònia, Dusseldorf, Magúncia i Bonn.

S'han produït incidents a Reinscheid entre hitlerians; s'han registrat quatre morts i dotze ferits. Altres incidents s'han produït a Silèsia i a Baviera, però de menys importància.

Berlín, 13. — *Segons les notícies que s'han rebut en aquesta capital sobre el desenrotllament de les eleccions presidencials, abstracció feta d'una sagnant collisió a Hueckwarger, a la conca del Ruhr, on tres comunistes resultaren morts pels dispars dels "mazis", la jornada ha transcorregut amb tranquil·litat absoluta.*

La participació electoral sembla que ha estat molt elevada.

Berlín, 13. — *Les eleccions alemanyes s'han desenvolupat en un ambient de força calma. Les oficines corresponents han estat instal·lades en bars, alcaldies i escoles.*

A les nou del matí han votat els senyors Brünning i Groener. La votació ha començat a les vuit del matí, amb relativa calma; tot amb tot, a assenyalar alguns aldarulls violents entre comunistes i hitlerians d'on resultaren molts ferits i contusos. A Berlín la policia ha fet 143 detencions durant el matí, però després els ànims s'encalmaren.

Es coneixen alguns resultats relatius a les principals capitals:

Berlín: sobre 257.000, 127.000 Hindenburg, 22.000 Hitler, 62.500 Buster Verg i 45.000 Thaelmann.

Munic: sobre un quart de votants, 79.000 Hindenburg, 22.000 Hitler, 12.000 Thaelmann.

Leipzig: Sobre tres quarts de votants, 212.000 Hindenburg, 84 mil Hitler, 64.000 Thaelmann.

Colònia: Resultats parcials: 49.000 Hindenburg, 14 mil Hitler, 13.000 Thaelmann.

Duseldorf: sobre 230.000 votants, 104.500 Hindenburg, 55,100 Hitler, 43.100 Thaelmann.

Berlín, 13. — *Els resultats de l'elecció presidencial coneguts fins a dos quarts de deu de la nit, fan creure que el mariscal Hindenburg obtindrà el 45 per 100 dels vots emesos, i que Hitler solament obtindrà el 70 per 100 del nombre de sufragis obtinguts pel President.—Fabra.*

Berlín, 13. — *Sobre 35 circumscripcions, car manquen els resultats de Neclemburg, és a dir sobre 35.546.000 votants, Hindenburg ha obtingut 18.659.000 vots, de la qual cosa es desprèn que li manquen molt pocs vots perquè tingui la majoria absoluta.*

El seguexen Hitler, amb 11.325.000. Thaelmann, 4 milions 970.000 i Dustenberg, 2.479.000.

Berlín, 14. — *Les últimes dades obtingudes de les eleccions presidencials celebrades avui són les següents:*

Sobre 37.660.367 votants, Hindenburg ha obtingut 18 milions 661.737; Hitler, 11.238.471; Thaelmann, 4.971.079, i Dustenberg, 2.699.090.

A la una de la matinada mancaven a Hindenburg, per a aconseguir la majoria absoluta, 186.452 vots.

Berlín, 14 (1 matinada). — *Els resultats coneguts fins ara de les eleccions, donen les xifres següents:*

Hindenburg: 18.659.304 *vots.*
Hittler: 11.325.973 *vots.*
Thaelmann: 4.950.398 *vots.*
Duesterberg: 2.559.000 *vots.*

La jornada electoral ha estat tranquil·la

Berlín, 14. — *A excepció d'Hueckwarger, a la conca del Ruhr, on hi ha hagut un sagnant combat entre els comunistes i els "mazis" la jornada electoral a Alemanya, ha transcorregut amb calma i tranquil·litat. En l'esmentada topada hi ha hagut quatre morts i dotze ferits.*

L'animació a les grans ciutats ha estat enorme durant tot el dia, encara que ja a migdia es veié que malgrat els desesperats esforços dels nacional-socialistes, l'avantatge d'Hindenburg era considerable.

A primeres hores del matí, a Berlín els hitlerians circulaven en grups procurant coaccionar els electors. Els comunistes organitzaren uns grups per a desfer els hitlerians, originant-se algunes topades sense conseqüències greus i practicant la policia 140 detencions.

El general Hindenburg obté majoria absoluta a Renània, Westfàlia, Colònia, Dusseldorf i també a Baviera.

Els darrers resultats

Berlín, 14. — *Resultat definitiu de les eleccions per a la Presidència del Reich, per les dades obtingudes en les 35 circumscripcions electorals del país:*

Hindenburg: 18.661.736 *vots.*
Hitler: 11.328.581 *vots.*
Thaelmann (comunista): 4.971.079 *vots.*
Duesterberg (nacionalista): 2.557.876 *vots.*
Winter: 1.111.477 *vots.*

No havent obtingut el mariscal Hindenburg, la majoria absoluta, encara que per escàs marge, l'elecció presidencial haurà de repetir-se en segon torn, el 10 d'abril.

Pot predir-se des d'ara que en aquest segon torn, està assegurada l'elecció d'Hindenburg, que ahir obtingué el 49.2 aer 100 dels sufragis.

Per de pronto els nacional-socialistes aparèixen ara com el partit més fort del Reich, però és evident que hauran d'acceptar condicions i sotmetre's a la legalitat si volen arribar al Govern del país.

El resultat d'ahir es considera com un triomf personalíssim de la figura d'Hindenburg i encara que era descomptat per a molts que tindria una votació superior a la dels seus contraris, ningú esperava que fos per una xifra tan important de vots.

Francesc Macià a l'Ateneu Republicà de Gràcia

L'Ateneu Republicà de Gràcia, del carrer de Sant Marc, va celebrar ahir grans festes amb motiu de lliurar al patrici Francesc Macià un pergamí nomenant-lo President honorari de l'entitat.

El President de Catalunya arribà a aquell local vers les onze del matí. Molt abans d'arribar, el carrer de Sant Marc estava atapeït de públic que l'esperava per victorejar-lo. En efecte; en aparèixer el cotxe del senyor Macià, esclataren grans aplaudiments, que no cessaren fins que hagué entrat a l'edifici de l'Ateneu. A la porta l'esperaven, ultra gran nombre de socis i d'entusiastes, el president, senyor Vinyals i els individus de la Junta senyors Bordera, Alcrudo, Barmada, Massagué, Babra, Morí, Gràcia, Escofet, Amat, Hurtado, Codina i d'altres que no recordem.

El senyor Macià es dirigí a una sa-

(Passa a la 2.a pàgina.)

EL SENYOR MACIA, A L'ATENEU REPUBLICA DE GRACIA, ON LI V A ESSER LLIURAT UN PERGAMI NOMENANT-LO PRESIDENT HONORARI

CRONIQUES DE «LA HUMANITAT»

Un obrer a la presó

Llegeixo en un diari una nota que reproduïxen altres diaris. No sé si LA HUMANITAT l'ha reprodult. Jo vull comentar aquesta nota dolorosa, tristíssima, vergonyosa.

Heus ací el fet que m'ha impulsat agafar la ploma, ple d'indignació i de vergonya. Heus ací el fet, tal com l'explica el diari que tinc al meu davant:

"En la càrcel de Barcelona agoniza un viejo trabajador. Es Claramunt, anciano de màs de sesenta años, que en los últimos días ha tenido dos vómitos de sangre. Y lo màs terrible del caso es que Claramunt — que lleva cerca de dos meses en la càrcel—, aún no sabe porque està preso. Contra él no se ha lanzado ninguna acusación, no se ha instruído el menor proceso... La policía que lo apresó no le explicó las causas; ni después se ha molestado nadie en hacerlo... Claramunt estuvo también detenido gubernativo meses atràs en el "Antonio López". Del barco salió para impedir que se muriera a bordo". Et sic de coeteris.

Som molts els que voldríem una República bella i forta, una República inatacable i perfecta. Som molts els que sofrim en haver de situar-nos en una actitud de disconformitat davant l'actuació d'alguns dirigents de la República. Precisament per amor a la República. Que és un amor que no ens posa una bena als ulls, que no ens enlluerna, que no ens lleva el dret de crítica, que no ens lleva el dret d'opinar lliurement. Amics de la República sempre, però més amics de la veritat. Davant d'una injustícia, no hi hauran disciplines, ni partits, ni ideals que ens facin callar. Es un dret que no té tothom. Jo me l'he guanyat d'una manera ben senzilla i desinteressada: no pidolant llocs ni honors... que no mereixo, però que altres mereixen menys.

La República és obra d'un poble — i no d'uns quants homes—, que, cansat del més estúpid despotisme, vol la justícia i la llibertat. La República, si vol conservar la confiança del poble, — i és forçós que la conservi — no ha de donar exemples tan tristos, tan llastimosos com el d'aquest pobre Claramunt malalt i empresonat.

L'obrer, el treballador, l'humil, ha d'ésser el més ben mirat, el més ben atès de la República. No pas per un esperit de classe: per un esperit de justícia, perquè és el que ha lluitat i ha treballat més i amb més fe i entusiasme per l'adveniment de la República.

El poble no vol pas que el delinqüent no sigui castigat. Però és que Claramunt és més culpable que Berenguer, causant de la tragèdia d'Annual, còmplice de l'assassinat de Fermí Galan i Angel García Hernández? Es més culpable que aquell grotesc doctor Albiñana, que capitanejava un escamot d'indesitjables al servei del rei lladre i que ara es dedica, impunement, a injuriar i calumniar la República? Es més culpable que Martínez Anido, de tràgica memòria? Es més culpable que Galo Ponte, l'autor d'un Codi vergonyós i incivil? Es més culpable que aquell general Mola que a Madrid "razziava" obrers i estudiants?

recordeu—i no us fa cap gràcia el

Tots recordeu els miraments, la polidesa, la tolerància, la benignitat amb què foren tractats aquests senyors. Tots record — la polidesa, els miraments, la tolerància, la benignitat amb que foren tractats Cavalcanti, Luca de Tena, Matos i tants altres que no cal anomenar, perquè no acabaríem mai. Al general Cavalcanti perquè no s'avorris entre reixes li trameteren una gramola. Al general Mola el deixaren anar a casa... i no sabem que hagi tornat a la presó. Al general Berenguer l'enviaren a passar l'estiu a un castell—l'Alcàssar de Segòvia—magníficament instal·lat. A Galo Ponte l'enviaren a prendre banys.

I els Claramunt? Es que la República només pot castigar els Claramunt? Seria tristíssim que el poble ho pogués creure així.

Cal castigar, com és lògic tot delinqüent. Però la justícia ha d'ésser igual per a tots, la justícia no ha d'establir diferències sempre odioses.

Mentre tota aquesta xurma monàrquica viu tranquil·lament i tranquil·lament saboteja la República, aquest pobre obrer, Claramunt, vell i malalt, és a la presó. I aquest pobre vell, aquest pobre Claramunt, deu pensar que, mentre ell és a la presó, encara no s'ha castigat els que a Arnedo dispararen contra una multitud indefensa de dones i criatures. Ni s'ha castigat els senyorets monàrquics que a Sevilla aplicaren la llei de fugues, essent governador de Sevilla un monàrquic que no era pas l'únic governador monàrquic que ha tingut la República.

Aquesta tolerància vers els monàrquics facciosos, vers les dretes fraccioses, és criminal i és suïcida. Mentre no siguin castigats els assassins del parc de Maria Lluïsa, mentre no siguin castigats Berenguer, Mola, Galo Ponte, Foronda, Martínez Anido, no hi ha dret que Claramunt, un pobre obrer de més de seixanta anys, agonitzi oblidat en un recó de presó.

El temps de les Bastilles ja ha passat.

LLUIS CAPDEVILA

NO N'HI HA PER TANT!

Els clericals i la mort de Briand

Els diaris clericals s'han apoderat de les despulles venerables de Briand. L'Església, ha volgut fer-se seva la personalitat de l'apòstol de la Pau, en els seus darrers moments. I tot és omplir-se la boca de "la mort cristiana de Briand". Parlem-ne d'això.

Un diari de París, diu el següent:

"Hom s'ha astorat de la intervenció del cardenal arquebisbe de París en la mort de M. Briand. Es el mateix prelat el que ha pres la iniciativa d'aquest gest. Ell, hauria volgut donar un caràcter més religiós a les cerimònies fúnebres.

Va adreçar-se al prefecte de policia, i li va pregar que comuniqués al Govern que estava disposat a obrir "Notre Dame" a l'autor de la separació de l'Església i l'Estat.

Aquest oferiment va semblar excessiu. Ni la família, ni els amics més íntims de M. Briand, el judicaren acceptable. Va haver-hi negociacions.

—No podria enviar una monja per a vetllar el cadàver?
—Impossible.
—Puc enviar un Crist?
—No cal.
—Faig fer pregàries a la Cambra mortuòria?
—De cap manera.
—En tot cas, puc beneir el cos quan estigui exposat al Quai d'Orsay?

Després de molt discutir, es va accedir a això, interpretant-ho "com el desig de l'Església d'aportar el seu salut a l'apòstol de la pau"..."

I això és tot. No n'hi ha per a tant, senyors clericals!

Senyor governador: ahir, la policia de Barcelona, és a dir, la policia de la República, va permetre que, en un míting catòlic celebrat al Bosc, s'insultés i s'ataqués grollerament la República. I va permetre que en un banquet celebrat al Parc, la taula estés ornada amb banderetes i llaços monàrquics.

No ens sembla aquesta la millor manera de defensar la República

cada dia...

Butlletí del temps

La nit passada hi havia un cel plombós, baix, carregat de núvols, que eren vermells del resplendor de la ciutat.

Aquest matí era un matí d'un gris fi, transparent. D'un gris de color d'absenta. Al migdia, un raig de sol. Un raig de sol és massa: un rajoli.

El mestre Guerrero al Liceu

El mestre Guerrero ha entrat al Liceu. Hi ha entrat acompanyat d'Hipòlit Làzaro i del senyor Rodés, aquell senyor que una altra vegada ens vingué acompanyat de José Mojica.

A nosaltres l'entrada del mestre Guerrero al Liceu—això de mestre és un dir—no ens ha fet cap mena de gràcia. El nostre teatre de l'Opera és digne de més respecte.

Ni el mestre Guerrero podia arribar a més, ni el Liceu podia arribar a menys.

A M. D. G.

¿Què en diuen els catòlics de la desaparició d'aquesta noia en un convent de Barcelona? ¿Què en diuen d'aquest convent esdevingut presó?

La veritat, a nosaltres no ens sembla massa cristià—ni massa correcte—això de segrestar una noia menor d'edat. Però potser és que nosaltres no hi entenem.

Homenatges

D'un quant temps ençà patim la manía dels homenatges. Sembla que no podem viure sense homenatges. N'hi han cada dia, cada hora. N'hi han amb qualsevol motiu, amb qualsevol pretext.

Certament, ens sembla que en farem un gra massa. Hi deu haver, suposem, altres feines més importants que la d'homenatjar-se els uns als altres. La República ha d'ésser quelcom més important que una festa major.

Marcel·lí Domingo

Marcelli Domingo—recordeu que, segons ell, Anguera de Sojo ha estat el millor governador de cinquanta anys ençà—ha donat una conferència a Madrid.

I ha dit que aquesta és l'hora de les esquerres.

Es una cosa en la qual tots estem d'acord.

Catòlics

Ahir es reuniren una colla de catòlics a Barcelona, una colla de catòlics oficials. Es reuniren al Bosc, en un míting. Després se n'anaren al Parc a dinar.

Ho trobem molt natural: catòlics de bosc i de parc que enlloc estan tan bé com al bosc i al parc.

La minoria radical i la de la Lliga Regionalista s'han ajuntat per a combatre els pressupostos de l'Esquerra.

Junts també, durant vint anys, han desfet la Hisenda municipal.

memoriaesquerra.cat — La Humanitat [Barcelona, 1931-1939], 14/3/1932, pàgina 1